

Fie vorba între noi
- moldovenii sunt
săraci.

Au suflet mare, sunt buni
la inimă, cântă cu măies-
trie, dar sunt săraci. Au
soare, și ploii, au păduri
și lacuri, au pământ ca
aurul, dar sunt săraci.
Păcat că pământul nu-i
aur. Să fi fost pământul
aur moldoveni-i-i
e-he-hei... tot una erau
săraci. Așa e de când
lumea.

Vântul e de vină. La noi
vântul nu bate pe afară
ca la oamenii gospo-
dari. La noi vântul suflă
prin buzunare.

Ce, Dumnezeu, să faci ca să
fii bogat? Să furi? Nu e bine.
Să lucrezi? Păi, parcă nu
stăm degeaba.

Să te lași de băut? Viața
devine mai tristă. Dar chiar
de te lași, banii tot una nu
se adună.

Cică se adună atunci când ești
motivată să-i faci. Iată altă
problemă. De unde să iei
motivația? Oamenii destepți
zic că banii adevărați se fac
cu mâinile curate. Poate ar fi
bine să ne spălăm?

Ne-am spăla noi, dar nu
avem apă. Adică avem, dar
e rece. Atâta trudă până o
încălzești. Noroc că s-au
gândit nemții și la noi. Au
inventat un butoi pentru
încălzit apă. Boiler se
numește.

Și uite ce se întâmplă, în
acest moment fac primul
pas. Motivarea e - vreau să
fiu curat!

Dar cum s-o fac? Boiler
n-am. Trebuie să inventez
ceva. Încerc să fac una,
încerc alta. În sfârșit îmi vine

Hai la spălat

ideea. Răbufnește din mine o
sete de activitate. Lucrez o
lună, două și cumpăr boiler.
Mă spăl. Ce plăcere. Dacă ați
ști. Parcă sunt alt om. Acum
stau curat, frumos, ud și gol
și mă uit împrejur. Simt că
s-a schimbat ceva în mine.
Încep să observ lucruri pe
care nu le-am mai observat
până acum. Haina e veche,
nu miroase bine, baia e urâtă,
casa nemăturată, afară e
noroii. Ce mă fac eu așa curat
în mediul ăsta? Mai lucrez
un pic- schimb haina, repar
baia, asfaltez cărarea. Parcă e
bine în jur. Ba nu, mai e ceva.
Mai repar și drumul, renovez
casa. Mai sădesc și niște flori.
E și mai bine.

De azi nu mai mănânc
slănină cu cartofi. Parcă
începe să-mi displică.
Mă mulțumesc cu
o salată. Trec zilele. Simt că
devin mai viguros. Îmi vine
să zbor, dar nu am viteză.
Vreau să cumpăr o mașină.
Mai lucrez un pic.
Ia-to stă deja la poartă. Dar

nu o las pentru mult timp.
Plec cu ea în țări străine să
văd ce mai este și pe acolo.
Mi-am pus ochelarii de soa-
re, m-am parfumat. Alături
îmi zâmbește o femeie fru-
moasă. Pornim la drum...
Dar...!
Cei cu mirosul ăsta
disgrațios? De unde vine?
Mă întorc să văd ce se
întâmplă.
A-a-a! Nu e nimic deosebit.
Pur și simplu a trecut un
nespălat pe alături. El nu a
depus efort. El nu a studiat,
nu a lucrat, nu a măturat, nu
a sădit, nu a reparat. El nu a
făcut nimic. Cred din cauza
asta miroase atât de urât.
Cad pe gânduri... Da-a-a!
Ce fericire a dat peste mine.
Sunt și curat și bogat.
Hai, oameni buni, la spălat.

Sandu Osadcenco

